

**Zápisnica zo 7. zasadnutia Súdnej rady Slovenskej republiky, ktoré sa konalo  
9. septembra 2019 v Bratislave**

Prítomní:

- 1) JUDr. Lenka Praženková, predsedníčka Súdnej rady Slovenskej republiky
- 2) JUDr. Elena Berthotyová, PhD.
- 3) JUDr. Ján Burík
- 4) Mgr. Dušan Čimo
- 5) JUDr. Ján Havlát
- 6) JUDr. Magdaléna Hromcová
- 7) JUDr. Roman Huszár
- 8) JUDr. Branislav Jablonka, PhD.
- 9) Mgr. Miloš Kolek
- 10) Mgr. Marcela Kosová
- 11) JUDr. Lajos Mészáros
- 12) JUDr. Martin Michalanský
- 13) JUDr. Michal Mišík
- 14) JUDr. Pavol Pilek
- 15) JUDr. Katarína Pramuková
- 16) JUDr. Ján Slovinský
- 17) JUDr. Erika Zajacová
- 18) Mgr. Pavol Žilinčík

Mgr. Martin Katriak – vedúci Kancelárie Súdnej rady Slovenskej republiky

7. rokovanie Súdnej rady Slovenskej republiky (ďalej aj „súdna rada“) otvorila a viedla predsedníčka súdnej rady, ktorá skonštatovala, že súdna rada je uznášaniaschopná.

Návrh programu zasadnutia bol členom súdnej rady predložený v písomnej podobe:

1. Prerokovanie návrhu programu
2. Voľba predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (SR 287/2019)

Predsedníčka súdnej rady uviedla, že ako overovateľ zasadnutia nasleduje JUDr. Lajos Mészáros.

Predsedníčka súdnej rady navrhla do volebnej komisie týchto členov súdnej rady: JUDr. Branislav Jablonka, PhD., Mgr. Marcela Kosová a JUDr. Magdaléna Hromcová.

Hlasovanie: JUDr. Branislav Jablonka, PhD.

Za: 17

Proti: 0

Zdržali sa: 1  
Neprítomný: 0

Hlasovanie: Mgr. Marcela Kosová  
Za: 17  
Proti: 0  
Zdržali sa: 1  
Neprítomný: 0

Hlasovanie: JUDr. Magdaléna Hromcová  
Za: 17  
Proti: 0  
Zdržali sa: 1  
Neprítomný: 0

### **Uznesenie č. 151/2019**

Súdna rada Slovenskej republiky schvaľuje volebnú komisiu pre hlasovanie počas rokovania Súdnej rady Slovenskej republiky v zložení: JUDr. Branislav Jablonka, PhD., JUDr. Magdaléna Hromcová, Mgr. Marcela Kosová.

Vzhľadom na to, že na programe zasadnutia je voľba predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, predsedníčka súdnej rady uviedla, že je potrebné zvoliť si mandátovú komisiu, ktorá posúdi návrhy kandidátov na predsedu najvyššieho súdu. Do mandátovej komisie navrhla: Mgr. Dušan Čimo, JUDr. Katarína Pramuková, JUDr. Ján Havlát.

Hlasovanie: Mgr. Dušan Čimo  
Za: 17  
Proti: 0  
Zdržali sa: 1  
Neprítomný: 0

Hlasovanie: JUDr. Katarína Pramuková  
Za: 17  
Proti: 0  
Zdržali sa: 1  
Neprítomný: 0

Hlasovanie: JUDr. Ján Havlát  
Za: 17  
Proti: 0  
Zdržali sa: 1  
Neprítomný: 0

### **Uznesenie č. 152/2019**

Súdna rada Slovenskej republiky schvaľuje mandátovú komisiu pre posúdenie návrhov kandidátov na predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v zložení: Mgr. Dušan Čimo, JUDr. Katarína Pramuková, JUDr. Ján Havlát.

Predsedníčka súdnej rady informovala, že členom súdnej rady bola doručená kópia listu, ktorým sa obrátila na generálneho prokurátora v medializovanej veci týkajúcej sa sudcov, kde boli vykonané zaist'ovacie úkony.

Následne informovala, že bol členom súdnej rady doručený list Ing. Mgr. Štefana Čel'ovského, v ktorom má uvádzať skutočnosti nasvedčujúce, že JUDr. Ivetta Macejková, PhD., LL.M. nemá spôsobilosť na výkon sudkyne. Tento list je v rozsahu 9 strán a bude k dispozícii aj kandidátke.

Predsedníčka súdnej rady informovala, že zasadnutie súdnej rady, vzhľadom na požiadavky verejnosti, je naživo prenášané cez internet - prostredníctvom odkazu na oficiálnom Facebook profile predsedníčky súdnej rady. Spýtala sa členov súdnej rady a kandidátov, či sú voči tomuto živému prenosu nejaké výhrady. Nikto z uvedených nevzniesol námietky.

#### **1. Prerokovanie návrhu programu**

Predsedníčka súdnej rady sa spýtala členov súdnej rady, či majú návrhy na doplnenie programu. Nikto z členov súdnej rady nepredložil návrh na doplnenie programu.

Hlasovanie o programe:

Za: 18

Proti: 0

Zdržali sa: 0

Neprítomný: 0

### **Uznesenie č. 153/2019**

Súdna rada Slovenskej republiky schvaľuje program 7. zasadnutia Súdnej rady Slovenskej republiky:

2. Voľba predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (SR 287/2019)

#### **2. Voľba predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (SR 287/2019)**

Predsedníčka súdnej rady informovala, že voľbu predsedu najvyššieho súdu vyhlásila 25. júla 2019 na 9. septembra 2019 so začiatkom o 13:00 hod. Lehotu na predloženie návrhov kandidátov určila do 19. augusta 2019. V stanovenej lehote boli doručené tieto návrhy kandidátov na predsedu najvyššieho súdu:

Kandidátka: *JUDr. Jana Bajánková*

Navrhovatelia:

- 15 sudcov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky:
  - JUDr. Martin Vladík,
  - JUDr. Janka Cisárová,
  - JUDr. Jozef Kolcun,
  - JUDr. Viera Petříková,
  - JUDr. Oľga Trnková,
  - JUDr. Ľubor Šebo,
  - JUDr. Elena Kováčová,
  - JUDr. Mária Trubanová, PhD.,
  - JUDr. Jana Hullová,
  - JUDr. Martin Bargel,
  - JUDr. Viera Nevedelová,
  - JUDr. Miroslava Janečková,
  - JUDr. Ivana Izakovičová,
  - JUDr. Zdenka Reisenauerová,
  - JUDr. Peter Brňák.
- Sudcovská rada Krajského súdu v Banskej Bystrici
- Plénium sudcov Okresného súdu Piešťany
- Sudcovská rada Krajského súdu v Nitre
- spoločný návrh Sudcovskej rady Krajského súdu v Trenčíne a JUDr. Eriky Zajacovej, členky Súdnej rady Slovenskej republiky

Kandidát: *JUDr. Štefan Harabin*

Navrhovateľ:

JUDr. Gabriela Šimonová, sudkyňa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

Predsedníčka súdnej rady informovala, že tak, ako bolo zverejnené v médiách, kandidát na tlačovej besede uviedol, že sťahuje kandidatúru na predsedu najvyššieho súdu. Predsedníčke súdnej rady bol doručený email s textáciou označenou v predmete „Pripájam video na procesné využitie“ a v texte emailu nebolo nič iné uvedené, len odkaz na youtube, kde po rozkliknutí bola tlačová konferencia kandidáta, ktorá bola aj zverejnená v médiách.

Kandidátka: *JUDr. Ivetta Macejková, PhD., LL.M.*

Navrhovatelia:

- 26 sudcov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky
  - JUDr. Jarmila Urbancová,
  - Mgr. Peter Melicher,

- JUDr. Jaroslava Fúrová,
- JUDr. Jana Hatalová, PhD.,
- JUDr. Martin Bargel,
- JUDr. Petra Příbelská, PhD.,
- JUDr. Martin Piovartsy,
- JUDr. Nora Halmová,
- Mgr. Viliam Pohančénik,
- JUDr. Milan Morava,
- JUDr. Helena Haukvitzová,
- JUDr. Štefan Michálik,
- JUDr. Viliam Dohňanský,
- JUDr. Erika Čanádyová,
- JUDr. Viola Takáčová,
- JUDr. Ivan Rumana,
- JUDr. Monika Valašiková,
- JUDr. Gabriela Šimonová,
- JUDr. Jana Serbová,
- JUDr. Dana Wänkeová,
- JUDr. Peter Hatala,
- JUDr. Peter Szabo,
- JUDr. Katarína Benczová,
- JUDr. Anna Marková,
- JUDr. Peter Paluda,
- JUDr. Alena Priecelová.

*Kandidátka: JUDr. Soňa Mesiarkinová*

Navrhovateľ:

JUDr. Roman Huszár, člen Súdnej rady Slovenskej republiky

Predsedička súdnej rady informovala, že podľa § 27a ods. 6 zabezpečila doručenie zoznamu kandidátov na predsedu najvyššieho súdu členom súdnej rady v stanovenej lehote.

Za účelom posúdenia návrhov kandidátov na predsedu najvyššieho súdu mandátovou komisiou, prerušila zasadnutie súdnej rady na 20 minút.

Po prerušení zasadnutia súdnej rady pokračovala súdna rada v ďalšom rokovaní.

Predseda mandátovej komisie, Mgr. Čimo, skonštatoval, že doručené návrhy kandidátov na predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to:

- u kandidátky
- *JUDr. Jany Bajánkovej*

návrhy: 15 sudcov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky  
Sudcovská rada Krajského súdu v Banskej Bystrici  
Plénium sudcov Okresného súdu Piešťany  
Sudcovská rada Krajského súdu v Nitre  
Sudcovská rada Krajského súdu v Trenčíne a  
JUDr. Erika Zajacová, členka Súdnej rady Slovenskej republiky

- u kandidáta:
  - *JUDr. Štefana Harabina*
    - návrh: JUDr. Gabriela Šimonová, sudkyňa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky
- u kandidátky:
  - *JUDr. Ivetty Macejkovej, PhD., LL.M.*
    - návrh: 26 sudcov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky
- u kandidátky
  - *JUDr. Sone Mesiarkinovej*
    - návrh: JUDr. Roman Huszár, člen Súdnej rady Slovenskej republiky

spĺňajú všetky náležitosti ustanovené v Čl. I § 27a ods. 4 zákona č. 185/2002 Z. z. o Súdnej rade Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Mandátová komisia zároveň odporúča súdnej rade, aby prijala v zmysle rokovacieho poriadku uznesenie, ktorým skonštatuje, že vyššie uvedené návrhy spĺňajú všetky náležitosti ustanovené v Čl. I § 27a ods. 4 zákona č. 185/2002 Z. z. o Súdnej rade Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Mandátová komisia sa zaoberala aj problémom, či je naďalej kandidátom JUDr. Štefan Harabin, u ktorého bolo deklarované vzdanie sa kandidatúry, avšak podľa jej jednomyselného názoru je potrebné tohto kandidáta pojať do uznesenia a pracovať s ním pri posudzovaní náležitostí návrhov kandidátov (§27a ods. 7 zákona o súdnej rade). Mandátová komisia dospela k záveru, že k dnešnému dňu nedisponuje žiadnym písomným prejavom navrhovateľky a ani kandidáta, ktorými by bolo deklarované buď vzdanie sa kandidatúry alebo späťvzatie návrhu kandidáta. Z uvedeného dôvodu je potrebné ho naďalej považovať za kandidáta.

Súdna rada o návrhu mandátovej komisie hlasovala.

Hlasovanie:

Za: 18

Proti: 0

Zdržali sa: 0

Neprítomný: 0

### Uznesenie č. 154/2019

Súdna rada Slovenskej republiky konštatuje, že predložené návrhy kandidátov:

- *JUDr. Jana Bajánková*
  - navrhovatelia: 15 sudcov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky  
Sudcovská rada Krajského súdu v Banskej Bystrici  
Plénum sudcov Okresného súdu Piešťany  
Sudcovská rada Krajského súdu v Nitre  
Sudcovská rada Krajského súdu v Trenčíne a  
JUDr. Erika Zajacová, členka Súdnej rady Slovenskej republiky
- *JUDr. Štefan Harabin*
  - navrhovateľ: JUDr. Gabriela Šimonová, sudkyňa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky
- *JUDr. Ivetta Macejková, PhD., LL.M.*
  - navrhovateľ: 26 sudcov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky
- *JUDr. Soňa Mesiarkinová*
  - navrhovateľ: JUDr. Roman Huszár, člen Súdnej rady Slovenskej republiky

spĺňajú všetky náležitosti ustanovené v Čl. I § 27a ods. 4 zákona č. 185/2002 Z. z. o Súdnej rade Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Kandidát JUDr. Štefan Harabin sa nedostavil. Predsedníčka súdnej rady požiadala kandidátky, aby si vyžrebovali poradie, v ktorom sa budú prezentovať.

Kandidátky si vyžrebovali nasledovné poradie:

1. JUDr. Ivetta Macejková, PhD., LL.M.
2. JUDr. Jana Bajánková
3. JUDr. Soňa Mesiarkinová

Ako prvá v poradí sa prezentovala JUDr. Macejková. Poďakovala 26 sudcom najvyššieho súdu za to, že sa podpísali pod návrh. Tých 26 podpisov bol pre ňu impulz, a je toho názoru, že ich presvedčila jej 27 rokov dlhá súdna prax a rozhodovacia činnosť na okresnom, krajskom, najvyššom a ústavnom súde a v druhej rovine, v rámci riadenia a správy na okresnom, krajskom a ústavnom súde. Do justície nastúpila v roku 1992, v rokoch 1992-1996 pôsobila na súde Bratislava vidiek ako trestná sudkyňa, neskôr ako podpredsedníčka a predsedníčka. V roku 1996 bola poverená založením Okresného súdu Pezinok, Okresného

súdu Malacky, zrušila súd Bratislava vidiek a celú agendu presunula na Okresný súd Bratislava III. Následne bola vymenovaná za predsedníčku Krajského súdu v Bratislave a musela zlúčiť Mestský súd Bratislava a Krajský súd v Bratislave, čo bolo náročné, ale podarilo sa to bez problémov. V roku 2006 úspešne absolvovala výberové konanie na sudcu najvyššieho súdu, kde sa stala historicky prvou ženou - sudkyňou na trestnom kolégiu. Bola sudkyňa spravodajkyňa, ktorá referovala kauzu „kyselinárov“. Vykonávala aj funkciu sudkyne na správnom úseku a azylovom. Bolo to obdobie, kedy nadobudla výrazné skúsenosti v riadení a správe súdov. V roku 2004 bola oslovená stavovskou organizáciou sudcov, či by nemala záujem zúčastniť sa na voľbe sudcu ústavného súdu. V tom istom roku bola úspešná v národnej rade. Zdôraznila, že za sudkyňu ústavného súdu ju navrhla stavovská organizácia, nie politické hnutie ani politická strana. Následne bola vymenovaná za sudkyňu ústavného súdu a následne za jeho predsedníčku. Jej právomoci vyplývali z Ústavy Slovenskej republiky, ako sudkyňa za 12 rokov vybavila 7400 podaní, z toho 14 podaní sa týkalo konaní o súlade. Spomenula podania, ktoré sa jej ako sudkyne bytostne dotýkali. Prvý nález bol o súdnej rade, ktorá nebola definovaná. Podarilo sa im zadefinovať súdnu radu. Druhé rozhodnutie, ktoré vyvolalo ohlasy, bolo rozhodnutie o bezpečnostných previerkach, mnohí ho kritizovali bez znalosti odôvodnenia a povedali, že je kontroverzné. Nedalo sa inak rozhodnúť, než ako sa rozhodlo, toto rozhodnutie komisia CEPEJ a Európska komisia dobre hodnotili, v prospech justície a sudcov. Za 12 rokov vo funkcii predsedníčky ústavného súdu, urobila z neho inštitúciu, ktorá požíva dobré meno, 12 rokov bola členkou Benátskej komisie, priniesla množstvo významných stanovísk týkajúcich sa justície, sudcov, prokurátorov a advokátov. Myslí si, že najväčším problémom súdnictva sú prietahy v konaní, za jej predsedovania bol na ústavnom súde projekt, kde konštatoval ústavný súd prietahy, tieto nálezy evidovali, sledovali a skončili až po právoplatnosti vecí. V rámci ústavného súdu pripravila dve novely týkajúce sa zablokovania ústavného súdu, keď sú namietaní všetci sudcovia ústavného súdu a novelu, ktorá riešila hromadné podávanie žalôb, ktoré znefunkčňovali ústavný súd. V rámci legislatívnej činnosti, v októbri roku 2018, bol prijatý nový zákon o ústavnom súde, ktorý spracovala ona so svojim tímom. Ústavný súd v čase, keď nastúpila, bol v inej kondícii ako teraz, vybudovali sa pojednávacie miestnosti, knižnica. Začali a ukončili projekt Opis 1 a Opis 2 týkajúce sa vyhľadávania rozhodnutí ústavného súdu. Myslí si, že ÚS SR odovzdávali vo veľmi dobrej kondícii z hľadiska zostatku nevybavených vecí. Ústavný súd bol 3 a pol roka poddimenzovaný. Môže ponúknuť dva zdroje odbornosti - teroreticko-právne poznatky na stupňoch všeobecných súdov a ústavného súdu a poznatky z riadiacej činnosti.

NS SR by sa mal otvoriť celému Slovensku, na najvyššom súde sa vyberajú sudcovia maximálne z Bratislavy a okolia. Jej predstava je, že na najvyšší súd pôjdu sudcovia aj z iných krajských súdov. Mali by sa zaviesť pracovné porady, aby sa vytvoril časový a miestny harmonogram, kde by jednotlivé senáty najvyššieho súdu chodili na grémiá krajských súdov, v rámci porád by rozoberali problémy, snažili by sa tie problémy odstraňovať. Na druhej strane by krajské sudy mohli upozorniť na to, že sa môže rozchádzať judikatúra najvyššieho súdu. Nevie, či existuje analytický odbor na najvyššom súde, nevie akú má kompetenciu, ak je, je potrebné vyčleniť na každé kolégium zamestnanca, osloviť emeritných sudcov, ktorí by sledovali rozhodovaciu činnosť jednotlivých kolégií. Začala by pracovať na zákone o najvyššom súde, kde by bolo zadefinované postavenie, právomoci



a konanie pred najvyšším súdom. Mohlo by sa osvedčiť vydávať právne vety. Čo sa týka materiálneho zabezpečenia, je nevyhnutné riešiť budovu najvyššieho súdu, nie je možné, aby sudcovia pracovali v týchto podmienkach, nemajú vytvorené dobré a kultivované prostredie. Má výhrady aj k webovej stránke najvyššieho súdu. V prípade, ak jej členovia súdnej rady dajú dôveru, vie sľúbiť, že bude funkciu vykonávať s plným nasadením a veľkou pokorou.

JUDr. Mészáros uviedol, že nebude reagovať na kauzy, ktoré boli spomenuté, nesúhlasil s rozhodnutím ohľadom súdnej rady, previerok a blokácie ústavného súdu, nezájde do podrobností, napísal k rozhodnutiam odlišné stanoviská. Spýtal sa, či kandidátka považuje za udržateľné, z hľadiska ústavnosti, profesnej etiky a z hľadiska principiálneho, že ústavný súd prijíma také opatrenia, že obmedzuje slobodu prejavu sudcov, jeho ďalšou otázkou bolo, či by to presadzovala aj na najvyššom súde.

JUDr. Macejková, keď bola vo funkcii predsedníčky ústavného súdu, pripravila uznesenie o diskusii, že komunikovať bude predseda, podpredseda, hovorca a tlačové oddelenie, rozhodlo ohľadom toho 13-členné plénum. Nebolo to jej monokratické rozhodnutie. Keď to JUDr. Mészáros namietal, povedala mu, nech pripraví uznesenie, môžu o tom hlasovať, ale nikdy to nespravil. Ani médiá, ani sudcovia najvyššieho súdu, kde to takto funguje, nespochybňujú tento proces, ale pani predsedníčka najvyššieho súdu to neurobila s plénom. Spracoval by sa materiál a plénum najvyššieho súdu by sa vyjadrilo, ako to chcú a rozhodnutie by rešpektovala.

JUDr. Mészáros sa kandidátky spýtal, či považuje za súladné s ústavou, že by aktívni sudcovia prijímali ocenenia od vlády, prezidentky, od účastníkov konania, dotknutých osôb...

JUDr. Macejková odpovedala, že Mestské zastupiteľstvo v Košiciach pri skončení jej funkčného obdobia jej navrhlo vyznamenanie, bola k tomu odmena 600 - 700 eur. Nevidela pri skončení funkcie dôvod ju neprijat'. Peniaze dala na školu a charitu.

Mgr. Kolek sa spýtal, aký je jej súkromný postoj k obmedzovaniu slobody slova a či je to udržateľné.

JUDr. Macejková uviedla, že sami sudcovia si žiadali, že nechcú vystupovať pred médiami a chceli to riešiť. Nebol to jej nápad. Vychádzala z toho, keď to takto sudcom vyhovuje a odsúhlasili si to, nemala s tým problém. Najvyšší súd nikto nespochybňoval, bolo to urobené od stola, čo kandidátka považuje za nesprávne.

JUDr. Jablonka informoval, že ministerstvo financií v súčasnosti prideliť finančné prostriedky na dlhodobu 84 sudcov. Spýtal sa, či je postačujúci tento počet, rovnako sa spýtal, či je postačujúce, že každý sudca má jedného asistenta a či je aj za externých asistentov.

JUDr. Macejková uviedla, že sudcov najvyššieho súdu je momentálne 78 a každý má jedného asistenta, na ústavnom súde presadzovala, aby bolo čo najviac interných asistentov, ale mali aj externých poradcov a do výberu externých poradcov sudcov nezasahovala. Myslí

si, že je potrebné dať možnosť sudcovi, ktorý by mal aj externého asistenta, ev. vytvoriť určitú sumu peňazí, ak by sudca potreboval odborné vyjadrenie.

Mgr. Kolek sa kandidátky spýtal, aké sú podľa nej najväčšie problémy slovenskej justície.

JUDr. Macejková uviedla, že dĺžka konania je najväčší problém, vyvoláva právnu neistotu a nepredvídateľnosť práva. Je to vyriešiteľný problém, predseda súdu musí mať dohľad nad týmito vecami. Nemali by sa často novelizovať právne predpisy. Možno je všeobecne sudcov dost, ale sú zle rozložení na súdoch, prerozdelenie však nie je jednoduché. Justícia starne, v priebehu 1-2 rokov bude 350 sudcov v dôchodkovom veku, preto je dôležité začať s myšlienkou vyberania justičných čakaťov a ich prípravy.

Mgr. Kolek sa spýtal na zjednocovaciu činnosť najvyššieho súdu a či je dostatočne rýchla.

JUDr. Macejková si myslí, že to nie je dostatočne rýchle a dobré, boli kritizovaní. Sú tam rezervy, je potrebné, aby išli jednotliví členovia kolégií aj na krajské sudy, malo by sa to začať sledovať v rámci analytických odborov alebo doplnením emeritných sudcov.

JUDr. Berthotyová sa spýtala, či považuje za problém justície nízku dôveryhodnosť. A či si myslí, či je povinnosťou predsedu najvyššieho súdu dopĺňať kvalitných sudcov cez dočasné pridelenia, spýtala sa, či by jej boli nápomocné kritériá.

JUDr. Macejková uviedla, že materiál k dočasným prideleniam sa jej zdá ako dobrá pomôcka, avšak nevie, ako sa vyberali sudcovia na dočasné pridelenie, nevie, aké kritériá sa majú nastaviť - kritérium odborné, morálne. Má vedomosť, že boli odporúčania od predsedu krajského súdu a predsedu senátu, aký bol úspešný v mimoriadnych a riadnych opravných prostriedkoch. Uvažovala nad morálnym profilom a etickými zásadami. Na najvyšší súd sa nemôže dostať sudca, ktorý bol odsúdený napr. v Čechách, ale na Slovensku to nebol trestný čin. Ak bude takáto pomôcka prijatá, je to dobré a treba sa ňou riadiť. Čo sa týka dôveryhodnosti, bol robený prieskum verejnej mienky, šokovalo ju, že skúsenosť so slovenskými súdmi za posledných 5 rokov malo 9% opýtaných. Uvažuje, že táto štatistika hovorí o 9% ľudí, ktorí mali veľmi negatívnu skúsenosť so slovenskou justíciou. Mrzí ju, že slovenská justícia je v takýchto číslach, úprimne povedala, že je to prieskum a jej to nesedí. Mrzí ju, že dôveryhodnosť je na posledných miestach, ak sa urobí pomôcka pri výbere sudcov, bude ju rešpektovať.

Predsedníčka súdnej rady poukázala na to, že vo vzťahu k dočasným prideleniam nie je žiadna úprava, smeruje k tomu, či nepovažuje potrebné túto medzeru upraviť tak, aby neboli stanoviská dotknutých subjektov (kolégií najvyššieho súdu) vyjadrené odlišne.

JUDr. Macejková hovorila o zákone o najvyššom súde, mohlo by tam byť povedané, aké kritériá má spĺňať uchádzač o funkciu sudcu najvyššieho súdu.

JUDr. Pramuková sa spýtala, či môže predseda najvyššieho súdu z titulu svojej funkcie zasahovať do rozhodovania senátu v konkrétnej veci.

JUDr. Macejková uviedla, že nie, zásah do rozhodovacej činnosti nie.

JUDr. Pramuková uviedla, že na najvyššom súde existujú štyri kolégiá, či podľa jej názoru je táto právna úprava dobrá, či bude iniciovať zmenu, či skladba kolégií zodpovedá skladbe nápadu na najvyššom súde.

JUDr. Macejková uviedla, že by mali byť 4 kolégiá. Miesto myšlienky zrušenia kolégia, mohli by si jednotlivé kolégiá vypomôcť.

JUDr. Pramuková sa spýtala, či a ako chce riešiť platovú diskrimináciu ostatných sudcov najvyššieho súdu oproti sudcom trestného kolégia.

JUDr. Macejková uviedla, že nemá návod, ako by to mala riešiť. Chápe myšlienkové pochody ostatných sudcov najvyššieho súdu vo vzťahu k trestným. Je to však zákonná úprava. Relevantne na to nevie odpovedať, ale zdá sa jej to nespravodlivé.

JUDr. Pramuková informovala, že pani prezidentka sa vyjadrila, že slovenská justícia pracuje nespoľahlivo. Spýtala sa aký má názor na toto vyjadrenie, čo by mohlo pomôcť k získaniu dôvery v súdy z pozície predsedu najvyššieho súdu.

JUDr. Macejková uviedla, že nevie či to bolo povedané pod tlakom posledných udalostí týkajúcich sa justície. Myslí si, že nepracuje nespoľahlivo. Sú sudcovia zdatní, menej zdatní, aj tí, ktorí tam nepatria a tí, ktorí by mohli byť na piedestáli, ale tento problém je všade. Nechce hodiť do jedného vreca všetkých sudcov, pozná prevažnú väčšinu sudcov pracujúcich na úkor zdravia, rodiny a času. Dôveryhodnosť je založená na dĺžke konania, nie je možné, aby v konaniach účastník konania čakal neprimerane dlho na rozhodnutie, lebo toto rozhodnutie stráca svoj význam.

JUDr. Burik sa spýtal, ako si predstavuje, že zabezpečí primerané podmienky pre sudcov, pretože najvyšší súd nevie nič ponúknuť.

JUDr. Macejková uviedla, že najvyšší súd má kanceláriu, ktorá je právnická osoba a má riešiť všetky tieto veci. Pokiaľ má informácie, najvyšší súd má vyčlenený vysoký obnos na rekonštrukciu, ministerstvo spravodlivosti sa chce vystať z najvyššieho súdu do konca januára, takže by sa mohlo začať s rekonštrukciou, na čo však bude potrebné najvyšší súd vystať. Prebiehajú rokovania, že by sa vystať malo do 2-3 budov. Rekonštrukcia by mala trvať 2 roky, zrejme sa to odzrkadlí aj na rozhodovacej činnosti. Končia rekonštrukčné práce na Klobučnickej, Námestí SNP a Lazaretskej, tam sa chystá ubytovanie pre sudcov. Môže na to ako predseda tlačiť, podmienky sú tam veľmi zlé a nevyhovujúce pre sudcov a zamestnancov. Verí tomu, že sa pustí aj do tohto problému s veľkou vervou.

Mgr. Čimo sa spýtal, ktoré združenie ju ho navrhlo za kandidátku na sudkyňu ústavného súdu.

JUDr. Macejková nevie presne, kto tam pôsobil, ale bol tam JUDr. Vladik.

Mgr. Čimo sa spýtal na novelu zákona o súdnej rade, ktorú kandidátka spomínala v motivačnom liste. Spýtal sa, čo bolo predmetom sporu a prečo rozhodnutie k tejto novele považuje za dôležité.

JUDr. Macejková uviedla, že nie je s odstupom času schopná pamätať si to. Čo ju samotnú potešilo, bola definícia súdnej rady. Predmetom napadnutia boli ustanovenia k volebným obvodom a hlasovaniu súdnej rady.

Mgr. Čimo sa spýtal na jej pôsobenie vo vedeckej rade Vysokej školy bezpečnostného manažérstva v rokoch 2009 - 2012. Spýtal sa, kde je začlenená vedecká rada v rámci organizácie, čo to bol za orgán, ako početný a kde sa nachádzala v rámci organizačnej štruktúry.

JUDr. Macejková uviedla, že bola na jednom zasadnutí, pracovné povinnosti jej to nedovolili, písomne deklarovala, že sa nebude môcť zúčastňovať. Počas 12 rokov vo funkcii predsedníčky ústavného súdu ju atakovali dva denníky, čo vyvrcholilo k poslednej pseudokauze. Nedodržovali etický kódex a tlačový zákon, kandidátka sa bránila, poslala denníku stanovisko, no neuverejnili ho. Na jej výraznú žiadosť toto stanovisko zverejnili prehovorené, nie v celku. Išlo o Denník N, najviac ju mrzí, že právo na objektívnu informáciu nemala ani verejnosť, ani ona. Uviedla, že priniesla so sebou prácu, všetky certifikáty, index. Všetko je v jej stanovisku, táto pseudokauza je zameraná na to, aby ju diskreditovala pred rozhodnutím súdnej rady.

Mgr. Čimo sa spýtal, aký orgán bol vedecká rada.

JUDr. Macejková uviedla, že vedecká rada pri jedinom pôsobení sa javila ako vedecká rada právnickej fakulty UPJŠ, zhruba fungovala ako na UPJŠ. Bolo tam možno 10-12 ľudí.

Mgr. Čimo sa spýtal na problém justície - starnutie, spýtal sa, ako by riešila problém, ktorý sa týka predkladania návrhov na odvolanie z funkcie sudcu po dosiahnutí 65 rokov, kde súdna rada za éru pôsobenia vystriedala všetky možné prístupy.

JUDr. Macejková uviedla, že tento problém je najľahšie riešiť legislatívnou cestou, predsedníčka súdnej rady má legislatívnu kompetenciu, nevidí ako problém pripraviť malú novelu zákona. Súdna rada je 18-členná, treba prijať uznesenie, že každý sudca po dovŕšení určitého veku bude predložený pani prezidentke. To je otázka dohody súdnej rady.

Mgr. Čimo sa spýtal, či si nemyslí, že kolegovia, ktorí boli predložení na odvolanie prezidentovi republiky, či si nemajú pripadať diskriminovaní.

JUDr. Macejková uviedla, že 65 rokov je daných, treba ale prihliadať na okolnosti. Malo by byť zadefinované, že sa nerobia výnimky, alebo každého jedného sudcu preverovať. Keď bola na ústavnom súde, vyskytli sa problémy, že jeden prezident sudcu neodvolal, druhý áno, zjednotilo sa to, že sa musia odvolať.

Mgr. Čimo sa spýtal, či by sa sudcovia mohli dôvodne cítiť diskriminovaní.

JUDr. Macejková uviedla, že áno, aj sa cítili.

Mgr. Žilinčík sa spýtal na kandidovanie sudcov nepolitickým subjektom. Spýtal sa na rok 1999, či ju navrhoval poslanec Pavol Kandráč. Ďalšou jeho otázkou bol kritériálny výber na dočasné pridelenie, čo kvituje, takisto ocenil aj vyjadrenie k 65-ročným sudcom. Spýtal sa, čo by urobila ako predsedníčka najvyššieho súdu, keby zistila, že orgány činné v trestnom konaní vykonávajú zaistovacie úkony voči mobilnej technike niektorých sudcov, pri zabezpečení ochrany súdnictva a nezasahovania do vyšetrovania.

JUDr. Macejková uviedla, že vie všetko len z médií, je trestný sudca, pre ňu je dôležité, čo je v spise, prihliadnuc na prezumpciu nevinu. Ťažko je hodnotiť vinu alebo nevinu sudcov, ktorých sa dotkol tento úkon. Ak by bola vo funkcii predsedníčky najvyššieho súdu, i napriek tomu, že by to vyšetrovali orgány činné v trestnom konaní, sudca má najvyšší stupeň previerky. Išla by sa dopytovať, či ten zásah má svoje opodstatnenie. Pýtala by sa písomne, ale asi by sa išla spýtať aj osobne, čo sa deje, vzhľadom na to, že má previerku, ona ju má zo zákona, ale má ju aj vykonanú. Myslí si, že pokiaľ sa to týka sudcu, treba zistiť všetky okolnosti.

Mgr. Žilinčík uviedol, že v úvodnej časti sa mu nález ústavného súdu k bezpečnostným previerkam páčil, odôvodnenie k jednotlivým bodom už menej. Rozhodnutie bolo vydané 30. januára 2019, pričom sudcom ústavného súdu končilo funkčné obdobie v polovici februára, takže chýbalo mu vysvetlenie - vysporiadanie sa s touto situáciou, prečo v tomto čase.

JUDr. Macejková uviedla, že nález sa pripravoval 4 roky, ústavný súd sa tým zaoberal, boli myšlienky, aby riešili len zákon a pod. To, že to kolidovalo s odchodom deviatich sudcov ústavného súdu, bolo to vyvrcholením 4-ročného obdobia práce. V tejto kauze boli 2 porušenia materiálneho jadra ústavy, jednak retroaktivita a druhá vec je, prečo má vykonávať previerky u sudcov a justičných čakatel'ov reštrikčný výkonný orgán, je to zásah do justície. Toto preverovanie nech rieši iný orgán a súdna rada zváži, či bude pýtať podklady od Slovenskej informačnej služby, Národného bezpečnostného úradu, policajného zboru. Súdna rada dostávala materiál a posúvala ho ďalej bez participácie.

Mgr. Žilinčík uviedol, že diskusie na zasadnutiach išli do hĺbky, pre neho sa ten model nejavil ako absolútne katastrofálny, ale momentálne nie je nič. Sú odkázaní na improvizáciu, ostali vo vákuu - musia preveriť morálny štandard a integritu.

JUDr. Macejková sa na toto pýtala ministra spravodlivosti, čo mieni robiť. Je len na ministrovi spravodlivosti, ako sa s tým mieni vysporiadať.

Mgr. Žilinčík si prečítal vyjadrenie o diskusii k jej titulu LL.M., zaujal ho posledný odsek, že podáva trestné oznámenie a žalobu na ochranu osobnosti, mal by záujem poznať jej pohľad na to, či by nebolo jednoduchšie tú prácu zverejniť, aby si ju každý mohol prečítať.

JUDr. Macejková uviedla, že keď by nebol pokútny spôsob zo strany redaktorky, nemala problém jej dať ju, mala ju v ruke, ale spôsob, ako to riešila, ako chodila a zháňala a vyjadrovala sa, bolo to neetické. Zváži jeho ponuku.

Mgr. Žilinčík uviedol, že skôr zmiznú pochybnosti, ak ju zverejní. JUDr. Macejková uviedla, že nemôže a nechce akceptovať uvedené.

Mgr. Žilinčík sa spýtal na námietky v kauze Čentíš, vymenovanie generálneho prokurátora. Do médií sa dostal list manžela kandidátky, napísal jednej strane, čo si o tom myslí. Ak zákon stanovuje, že sudca je viazaný mlčanlivosťou, riešilo sa, že ako sa to jej manžel dozvedel. Ak znie príkaz o mlčanlivosti, ale sme ľudia, spýtal sa, kde vidí hranicu, čo pri zákonom zákaze môže sudca niekomu povedať.

JUDr. Macejková zdôraznila, že námietka zaujatosti znela od renomovaného advokáta, že ju namieta preto, že mala dlhý a blízky vzťah počas študentských čias. Nepovedala svojmu manželovi nič, bola to urážka jej osoby a nesplnilo to kritérium námietky. Doma povedala, že sa jej to veľmi dotklo, ako ženy, matky, dcéry. Jej muž napísal súkromný list navrhovateľovi. Navrhovateľ ho zverejnil, a povedal, že vynášala zo spisu.

JUDr. Mészáros sa spýtal na kauzu Čentíš, kde zaujala stanovisko, že prezident má diskreciu pri nevymenovaní kandidáta na generálneho prokurátora, spýtal sa, ako to vidí teraz vo vzťahu k prezidentke a predsedovi najvyššieho súdu.

JUDr. Macejková uviedla, že voľba generálneho prokurátora má úplne iný režim. Povedané to bolo vo výroku nálezu, nezvolenie kandidáta musí byť odôvodnené a nemôže byť svojvoľné. Ak dostane dôveru, osobne si myslí, že nemá ani jeden odborný a morálny problém, prečo by ju nemala prezidentka vymenovať.

JUDr. Mészáros sa spýtal kandidátky, či si je vedomá, že ústavní činitelia musia spolupracovať. Ako vidí jej pôsobenie v pozícii predsedníčky ústavného súdu, ako spolupracovala s Andrejom Kiskom, či to bolo prospešné.

JUDr. Macejková uviedla, že prvé pnutie nastalo, keď prezident nevymenoval troch sudcov ústavného súdu, ale iba jedného. V tom čase bola pozorovateľom, bolo to riešené v senáte. Prezident nebol v niekoľkých konaniach úspešný. Ústavný súd bol poddimenzovaný, ona osobne emailom pozvala prezidenta na ústavný súd, neprišla ani odpoveď. Z jej strany spolupráca bola, pán prezident nemal záujem prísť na ústavný súd, písala listy, pozývala ho, neprišiel. Spolupráca musí fungovať, ale nemôže byť založená na rozhodnutiach ústavného súdu.

Mgr. Čimo uviedol, že v stanovisku k jej práci LL.M. je, že podáva trestné oznámenie, spýtal sa, či už podala alebo nie.

JUDr. Macejková uviedla, že je zvedavá ako dopadne dnešné konanie a bude realizovať uvedené. Zatiaľ nepodala.

Mgr. Žilinčík uviedol, že si pozrel stenografický záznam z rokovania národnej rady a informoval, že kandidátka kandidovala na návrh poslanca Pavla Kandráča.

JUDr. Macejková uviedla, že si to nepamätá.

*Predseda súdnej rady vyhlásila prestávku na 15 minút. Po prestávke súdna rada pokračovala v prezentácii ďalšej kandidátky.*

Ako druhá v poradí sa prezentovala JUDr. Bajánková. Poďakovala sa za návrhy na jej kandidatúru. V prostredí najvyššieho súdu pôsobí 22 rokov. Sleduje kritické hlasy a pripomienky k práci sudcov, berie ich osobne. Každý má predstavu zmien, ktoré by mali nastať. Zdôraznila, že mieni budovať a nie búrať, jej úsilie vychádza zo základnej úlohy súdnictva. Najvyšší súd ako vrchol všeobecného súdnictva sa musí usilovať, aby sa využívala zásada právnej istoty. Pred rokmi na pôde súdnej rady iniciovala spoluprácu Via Iuris na prieskum súdnictva, respondenti odpovedali na otázky, že rozhodnutia súdov v rovnakých veciach vyznievajú rozdielne. Závety prieskumu potvrdili to, aby sa ten-ktorý zákon rovnako aplikoval v Košiciach, Bratislave, Banskej Bystrici. Toto je cesta, ktorou možno nabúranú dôveru v súdnictvo zvýšiť. Sú potrebné primerané pracovné podmienky. Pokiaľ ide o priestorové riešenie najvyššieho súdu, bolo už rozhodnuté, bude najlepšie to dokončiť. Avšak priamo to nesúvisí s rozhodnutím predsedu najvyššieho súdu. Vidí priestor na vytvorenie databázy rozhodnutí aj do minulosti. Domnieva sa, že nemožno od advokátov očakávať kvalifikované podania, ak s tým majú problém aj sudcovia. Ide o technickú otázku a zabezpečenie systému. Evidencia do minulosti nie je, treba ju vytvoriť. Na najvyššom súde existuje oddelenie dokumentaristiky, analytiky a komparatistiky. Treba vytvoriť systém, aby každé kolégium malo v tomto oddelení svojich zamestnancov. Na riešenie špecifických problémov treba ísť ďalej, vidí cestu vo vytvorení poradcov ad hoc. Riešiť tieto problémy je nutné za pomoci odborníkov (napr. právo duševného vlastníctva...). Okrem rozhodovacej činnosti je treba zabezpečiť zjednocovanie právnych problémov. Vidí cestu jedine tak, že sa vytvorí priestor medzi sudcami a akademikmi, aj keď sú vytvorené rámcové dohody, je potrebné vytvoriť prostredie na to, aby sa konkrétne právne problémy konfrontovali s akademickou doktrínou a s doktrínou výkladu. Začalo by sa vo vyberaní poradcov z radov akademikov, uskutočňovali by sa konferencie. Stále nie je vyriešená otázka kumulácie úrokov z omeškania. Nie je možné bez uvedeného zabezpečiť kvalitné rozhodovanie. Všetko, čo spomenula, je dosiahnuteľné a uskutočniteľné. Nie je politik, preto nie je oprávnená a nebude sa miešať do vecí, na ktoré nie je kompetentná, ale súčasný stav a pohľad verejnosti na právo a vymožiteľnosť, za toto si nesie diel zodpovedností každý a všetci. Pokiaľ ide o súdnictvo, celé súdnictvo a najvyšší súd, bude odolávať všetkým vonkajším vplyvom. Aby toto bolo možné uskutočniť, treba urobiť spomínané kroky, predseda súdu musí dbať na disciplínu,

morálku a etiku s využitím všetkých prostriedkov. Bude dbať na vzdelávanie sudcov, je potrebné, aby sa sudcovia najvyššieho súdu zapájali do vzdelávania. Na to, aby sa tieto závery dostali do praxe, je potrebná spolupráca všetkých. Úlohu predsedu súdu vidí v „primus inter pares“. Bude spájať a nie rozdeľovať, aby fungoval súd so všetkými kolégiami. Náročnosť úloh si vyžaduje riešiť vnútorné konflikty. Najvyššiemu správnomu súdu sa nebráni.

JUDr. Mészáros sa spýtal, či podľa nej fungujú zodpovednostné vzťahy v justícii. V disciplinárnom súdnictve hlavne. A pokiaľ sú problémy, čo by podnikla v záujme nápravy.

JUDr. Bajánková uviedla, že dohľad nad činnosťou disciplinárnych senátov má súdna rada, ona nemá vedomosti o stave disciplinárnych konaní, takže nevie posúdiť, či nejdú všetky, alebo len niektoré konania. Má informácie len z médií a ona má osobný poznatok len z jedného konania, ktoré nebolo za 4 roky skončené - podávala ho z pozície predsedníčky súdnej rady. Najskôr by analyzovala, prečo trvá tak dlho, očakáva výstup komisie súdnej rady. Pokiaľ by išlo o konkrétnu osobu, ktorá je disciplinárne stíhaná, nevzťahovala by to na všetky. Sú hodnotiace komisie, kde sú vyčlenení sudcovia z výkonu. Cestu vidí, že by sa na disciplinárne konanie vyčlenili tiež sudcovia. Pôsobila ako disciplinárna sudkyňa a vie, čo to obnáša.

JUDr. Mészáros sa spýtal, aké konkrétne kroky by podnikla v záujme zvýšenia dôveryhodnosti súdnictva.

JUDr. Bajánková uviedla, že úlohou predsedu najvyššieho súdu je predovšetkým riadiť najvyšší súd, vo vzťahu k súdnictvu nemá právomoci. Ak bude nastavená dobre rozhodovacia a judikatúrna činnosť a budú sa odovzdávať smerom nadol, je to cesta zvýšenia dôveryhodnosti.

JUDr. Jablonka uviedol, že podľa súčasného stavu má najvyšší súd určených 84 sudcov. Spýtal sa, či je najvyšší súd v súčasnosti obsadený správnym počtom. V posledných piatich rokoch sa zabezpečil 1 asistent na 1 sudcu, či je to dostatočné, alebo či by boli vhodní aj asistenti z externého prostredia.

JUDr. Bajánková uviedla, že vzhľadom na nápad vecí by stačilo 85 sudcov, 1 asistent na sudcu je základ. Je na úvahe niektorých kolégií, či navýšiť asistentov, alebo pristúpiť k externým poradcom ad hoc.

JUDr. Pramuková sa spýtala, či môže predseda najvyššieho súdu z titulu svojej funkcie zasahovať do rozhodovania konkrétneho senátu v konkrétnej veci.

JUDr. Bajánková odpovedala, že samozrejme že nemôže.

JUDr. Pramuková sa spýtala na funkčné kolégiá, či súčasná právna úprava je dobrá a či chce iniciovať zmenu. Spýtala sa, či súčasná skladba vecí korešponduje s momentálne konštituovanými kolégiami na najvyššom súde.



JUDr. Bajánková uviedla, že nemieni nič meniť na kolégiách. Pokiaľ ide o obchod a civil, v rámci civilných prebieha množstvo odvolacej agendy, nevidí dôvod na zmeny.

JUDr. Pramuková sa spýtala, či chce riešiť platovú diskrimináciu sudcov ostatných sudcov oproti sudcom trestného kolégia.

JUDr. Bajánková odpovedala, že to nie je v moci predsedu najvyššieho súdu, je to v právomoci výkonnej a zákonodarnej moci. Táto situácia by sa mala riešiť, ale malo by k tomu povedať niečo plénum najvyššieho súdu, avšak je skeptická. Tá situácia by mala dospieť k zmene, k inému riešeniu, ako je doterajšie.

JUDr. Pramuková sa spýtala, či najvyšší súd potrebuje samostatný zákon o najvyššom súde.

JUDr. Bajánková uviedla, že nie je informovaná, v akom stave je návrh zákona teraz. Všetko čo je v prospech najvyššieho súdu je prospešné, ak by zákon vyriešil predchádzajúcu otázku, je potrebný. Ak by mal len kozmetické úpravy a kopíroval by zákon o sudcoch, tak nemá význam.

JUDr. Pramuková sa spýtala na vyjadrenie prezidentky, že slovenská justícia pracuje bohužiaľ nespoľahlivo.

JUDr. Bajánková uviedla, že jej neprináleží komentovať výroky pani prezidentky, nekomentuje ich, nevie, v akom kontexte odzneli.

JUDr. Berhotyová uviedla, že v čase, keď bola predsedníčkou súdnej rady, dala si v spolupráci s Via Iuris urobiť prieskum, kde si percentuálne polepšili, ale sú na chvoste krajín Európskej únie. Korupcia a rodinkárstvo - to sú najväčšie problémy podľa prieskumu. Ako sa bude snažiť dopĺňať stavy sudcov, aby prichádzali na najvyšší súd odborníci a dôveryhodní sudcovia. Spýtala sa, aké stanovisko zaujalo civilné kolégium ku kritériám na dočasné pridelenie sudcov.

JUDr. Bajánková: pokiaľ ide o korupciu, pokiaľ by mali presnejšie citovať ten prieskum, respondenti mali možnosť zaškrtnúť viac možností. Bez ohľadu na to, odkiaľ ale berú respondenti informácie, korupcia je neprijateľná. Nestotožňuje sa s ňou. Pokiaľ by každý mal informácie o korupcii, treba ju nahlásiť. Nemožno sudcu postaviť mimo službu, ako náhle by mala poznatky, urobí to nekompromisne. Ku kritériám na dočasné pridelenie sa zopár ľudí kolégia vyjadrilo, viac menej vyslovili názor, že nevidia dôvod na zmeny a prijatie ďalších opatrení. Pokiaľ ide o túto otázku, v roku 2014 súdna rada rozoberala túto otázku. Prof. Klučka bol poverený na vypracovanie kritérií na preloženie sudcov, bola zriadená komisia. Materiál bol spracovaný, boli nastavené kritériá, ktoré stanoviská tam majú byť priložené. Každý materiál sa dá vylepšiť, uvíta to. Za vedenia súdnej rady JUDr. Karabínom iniciovala, aby sa vytvoril plán stáží, dočasných pridelení sudcov na konkrétny rok. Jej návrh nezískal podporu.

Predsedička súdnej rady spresnila, že kritériá sú zahrnuté v rámci smernice na predkladanie materiálov, ústavný súd povedal, že by to malo byť upravené priamo v zákone. Predsedička sa spýtala na nejednotnosť podávania stanovísk kolégií najvyššieho súdu k návrhom na dočasné pridelenie (tajné - verejné hlasovanie...).

JUDr. Bajánková uviedla, že pokiaľ sa otvorí rokovací poriadok, vie si to predstaviť. Civilné kolégium si odsúhlasilo verejné prerokovanie na základe návrhu Mgr. Čima.

JUDr. Berthotyová sa spýtala na situáciu, keď by ako predsedníčka najvyššieho súdu podala návrh na dočasné pridelenie, kolégium by ale nesúhlasilo, čo by robila.

JUDr. Bajánková uviedla, že by nezačala podaním návrhu, zistila by si predtým stanovisko kolégia.

JUDr. Berthotyová sa spýtala na návrh na dočasné pridelenie JUDr. Krála

JUDr. Bajánková uviedla, že sa spojili s predsedom Krajského súdu v Bratislave, spýtala sa, kto je ochotný ísť na dočasné pridelenie, JUDr. Král bol jediný ochotný.

JUDr. Berthotyová sa spýtala, či boli oslovení viacerí sudcovia a odmietli. JUDr. Bajánková potvrdila, že odmietli, nenašla podporu v Nitre.

Mgr. Čimo informoval, že kandidátka je predsedníčkou jedného kolégia najvyššieho súdu a predsedníčkou Rady justičnej akadémie, nie je v zákone napísaná inkompatibilita týchto funkcií. Spýtal sa, ako mieni odstrániť tento konflikt.

JUDr. Bajánková si uvedomuje, čo obnáša funkcia predsedu kolégia, ak by bola zvolená a vymenovaná do funkcie predsedníčky najvyššieho súdu, nemôže zotrvať vo funkcii predsedníčky kolégia. Toto nie je zvládnuteľné. Pokiaľ ide o funkciu predsedníčky Rady justičnej akadémie, je to kolektívny orgán, rozhoduje, kto je predsedom a podpredsedom. Dala by v tomto prípade na rozhodnutie Rady justičnej akadémie.

Mgr. Čimo uviedol, že vznikol problém nekompatibility členstva v súdnej rade a predsedovania na súde. Či považuje dualitu vo vzťahu predsedu a podpredsedu najvyššieho súdu za prospešnú.

JUDr. Bajánková uviedla, že to nepovažuje za správne, mal by byť rovnaký prístup k všetkým.

Mgr. Čimo sa kandidátky spýtal na starnutie sudcovského stavu, predkladanie sudcov viac ako 65-ročných a odlišný prístup súdnej rady k problematike.

JUDr. Bajánková poukázala na nález ústavného súdu, pokiaľ nebude zmenený právny predpis, alebo pokiaľ nedôjde k preklenutiu nálezu ústavného súdu, nedá sa asi inak konať, ako rozhodnúť o každom a predložiť tých, ktorí získali 10 hlasov.

Mgr. Kolek sa kandidátky spýtal, ako dobre si plní najvyšší súd úlohy zjednocovacej činnosti.

JUDr. Bajánková uviedla, že pokiaľ ide o civilné kolégium, z Krajského súdu v Prešove prišli 3 podnety a 2 boli vybavené. Súčasná právna úprava je nastavená tak, aby rozhodoval dovolací senát. Pokiaľ je možnosť, rozhodne najvyšší súd v dovolacom senáte.

Mgr. Kolek sa spýtal, či to nie je sťaženie situácie, advokáti prichádzajú na pojednávania s odlišnými rozhodnutiami v tej istej veci.

JUDr. Bajánková uviedla, že najvyšší súd nemôže vydať rozhodnutie, keď nemá opravný prostriedok. Poukázala na pilotné rozhodnutia.

Mgr. Žilinčík sa spýtal, ako by riešila situáciu, že orgány činné v trestnom konaní pristúpili k zaistovacím úkonom vo vzťahu k sudcom. Aké kroky by podnikla.

JUDr. Bajánková uviedla, že zákon hovorí, kedy môže iniciovať pozastavenie výkonu funkcie sudcu. Predseda súdu má povinnosť začleniť toho sudcu do výkonu, platí prezumpcia neviny. Predseda súdu nemá inú možnosť.

Mgr. Žilinčík informoval, že vďaka návrhu súdnej rady boli zrušené previerky Národným bezpečnostným úradom. Súdna rada nemá jasne stanovený postup, kvôli návrhu súdnej rady. Ako by postupovala v tomto prípade pri vyššie uvedených sudcoch.

JUDr. Bajánková uviedla, že ďalšia rovina je etická, z pozície štatutára by sa pokúsila zistiť, v akom štádiu je dané konanie, podľa toho by sa dali podniknúť ďalšie kroky.

Mgr. Žilinčík uviedol, že bola členka súdnej rady v dvoch funkčných obdobiach. Poukázal na účelové disciplinárne konania, na nie rovnaký prístup k všetkým sudcom. Ona bola členka súdnej rady, keď sa toto dialo.

JUDr. Bajánková sa nevyjadrovala ku konkrétnej kauze, súdna rada rozhodla až po rozhodnutí disciplinárneho súdu. Vníma, že k najčastejším výhradám patrí, že sa nedostatočne hlásila, alebo kriticky vyhaňovala, vraj ju nebolo počuť. Preferuje otázku konsenzu pred otvoreným konfliktom. Musela sa postarať o to, aby kolégium bolo obsadené odborne zdatnými sudcami. V dialógoch však vystupovala kriticky.

Mgr. Žilinčík zdôraznil, že chýbalo jasnejšie odsúdenie týchto vecí. Ústavný súd bude zrejme rozhodovať o návrhu, ktorý podala pred skončením jej funkčného obdobia - ustanovenia o zákona o súdnej rade. Spýtal sa, kto vypracoval tento návrh.

JUDr. Bajánková uviedla, že ho vypracoval tím právnikov kancelárie súdnej rady a mala tam svoje myšlienky aj ona.

Mgr. Žilinčík spomenul, že návrh hovorí o tom, že diskriminuje sudcov, že by mal byť zo strany prezidenta, vlády, národnej rady spravidla nesudca. Spýtal sa v čom by mala byť diskriminácia, keď sudcovia majú 9 členov - sudcov zo strany sudcov. V tom najhoršom období súdnej rady, bolo v súdnej rade z 18 členov, 16 sudcov.

JUDr. Bajánková informovala, že v návrhu je podrobne rozobraté, na čo sa pýta. Pokiaľ ide o premisu, že sa nemôže dostať do súdnej rady nesudca, bohužiaľ sa stále bojuje, a neuplatňuje sa zásada spájania, a toto prispieva k nižšej dôveryhodnosti verejnosti.

Mgr. Žilinčík uviedol, že druhým bodom tohto podaného návrhu je, že mohli členovia súdnej rady vyjadriť svoj odlišný názor.

JUDr. Bajánková: jeden z problémov bol to, že väčšinový návrh odôvodnený nie je, ale menšinový je. Väčšinové stanovisko obsahuje jedine výrok uznesenia, ale to opozitum je zdôvodnené. Novelu zákona o súdnej rade, ktorá priniesla nahrávanie a uverejňovanie, smerovala k tomu, aby sa verejnosť mohla oboznámiť s dôvodmi, prečo tak súdna rada rozhodla. Ústavný súd viackrát povedal, že rozhodnutie súdnej rady nie je súdne rozhodnutie, práve to verejné zasadnutie je nahrávané, zápisnica hovorí o tom, kto ako hlasoval a nahrávka o tom, prečo, kto a ako rozhodol.

Mgr. Žilinčík sa kandidátky spýtal, aké mechanizmy vidí na to, aby sa sudca strážil pred zasahovaním zvnútra.

JUDr. Bajánková uviedla, že sudca, pokiaľ by takéto zasahovanie zistil, je na ňom, či to oznámi, nechá si to pre seba, alebo to oznámi sudcovskej rade. Ide o etický problém. Pokiaľ ide o zásady sudcovskej etiky, sú mechanizmy, ktoré fungujú.

JUDr. Mészáros sa spýtal, prečo súdna rada, ktorá má sudcovskú nezávislosť posilňovať, podá na ústavný súd takýto návrh. Ústavný súd povedal, že súdna rada musí minimálne nahrávať, nič nebráni tomu odôvodniť rozhodnutie jednou vetou, alebo pol stranou. Potom je odlišné stanovisko na mieste.

Mgr. Žilinčík sa spýtal, či môžu byť sudcami volení nesudcovia. JUDr. Bajánková mu neoponovala, vie si to predstaviť.

JUDr. Mészáros bol pri tom, keď sa tvorila súdna rada, pri veľkej novele ústavy, filozofia bola taká, že bude polovica sudcov a polovica nesudcov.

*Predsedníčka súdnej rady vyhlásila 30-minútovú prestávku. Po prestávke pokračovala súdna rada vo vypočutí tretej kandidátky.*

Ako tretia v poradí sa predstavila JUDr. Mesiarkinová. Túto funkciu berie ako príležitosť podieľať sa budovaní dôvery v najvyšší súd. Je presvedčená, že je čas skončiť obdobie nenávisti a začať komunikovať. Najvyšší súd má nezastupiteľné miesto, mal by byť považovaný za vrchol etiky a morálky. Predseda najvyššieho súdu zo svojej pozície musí byť apolitický k iným mociam, ale politický vo vzťahu k princípom právneho štátu, vypočúť vždy, keď je právny štát atakovaný. Vo zvyšovaní dôveryhodnosti vidí otvorenosť, do vnútra a von, pozitívne výsledky komunikovať viacej, negatívne správy a bulvárne sú oveľa prítlačivejšie, ale kladie si otázky, či boli dobre komunikované dobré správy, tie erudované rozhodnutia a nie je ich málo. Najvyšší súd má čo ponúknuť, ale tak, aby to bolo pochopiteľné pre laickú verejnosť. Predseda najvyššieho súdu by mal vytvoriť také podmienky, aby mohol každý sudca verejne odôvodniť rozhodnutie. Nie je správne obmedziť vyjadrenie sudcov, v prípadoch mimoriadnych pre verejnosť a zaujímavých, sudca, ktorý rozhodoval a nemá záujem, mal by sa toho zhostiť predseda a podpredseda. Správy podávané hovorcami majú len informačný charakter. Sudca vie, prečo a ako rozhodol, žil s rozhodnutím. Budovanie dôvery je behom na dlhú trať. Najvyšší súd by sa mal viac snažiť vyplňať viac mediálneho priestoru. Poukázala na situáciu v Českej republike. Z jej pohľadu by nebolo nemožné v spolupráci s generálnou prokuratúrou a Slovenskou advokátskou komorou, fakultami, dohodnúť s verejnoprávnu televíziou, priblížiť súdnictvo občanom. Za jednu z príčin nedôvery považuje právnu nevedomosť, nerozlišuje sa, kto je sudca, prokurátor, advokát, orgány činné v trestnom konaní, aké je ich poslanie. Možno tieto mediálnejšie výstupy by napomohli. Ďalším nástrojom je judikát roka, ktorý vyhlasuje nemenovaný týždenník. Uverejnené sú výsledky v médiách. Najvyšší súd by mohol pod záštitou predsedu zaviesť niečo podobné, kde by okresné a krajské sudy navrhovali rozhodnutia. Vo vzťahu k odbornej verejnosti by mal predseda najvyššieho súdu komunikovať názor na predkladané návrhy zákonov, ktoré sa týkajú práva a justície, ale aj otázok dodržiavania ľudských práv a slobôd. Ďalej by išla cestou zlepšenia komunikácie predsedu súdu so sudcami. Predseda súdu by mal informovať o podstatných veciach, ktoré rieši vo svojej právomoci. Nie je problém zasielať výpisy z porad, keď bola predsedníčkou kolégia, vždy sa o to snažila. Práca v senáte je veľmi dôležitá, ako je ľudsky zložený senát, ako je umožnené, aby spolupracovali. Uviedla, že by nemali byť bezdôvodne menené zloženia senátov. Za neprípustné považuje, ak predseda súdu nerešpektuje názor senátu a prezentuje ho v sťažnosti. Predseda najvyššieho súdu má zo zákona danú kompetenciu pre zaujatie stanoviska k rozhodnutiam súdov a uverejnenia v zbierke stanovísk. Túto úlohu si najvyšší súd neplní dostatočne, v tomto smere považuje za ideál prax českých kolegov, ktorí vydávajú zbierku rozhodnutí raz za mesiac v tlačenej forme. Keďže na najvyššom súde pracuje oddelenie dokumentaristiky, analytiky a komparistiky, kde je približne 18 členov, bolo by dobré, aby sa na zlepšení podieľali títo členovia. Nepamätá si, že by boli uverejnené rozhodnutia krajských súdov, existuje veľa podnetných rozhodnutí z každej oblasti práva a najvyšší súd o nich ani nevie. Každá inštitúcia je dobrá tak, ako ju tvoria ľudia. K dočasným prideleniam sudcov uviedla, že súčasný systém nie je transparentný, dohadovanie o dočasnom pridelení obchádza možnosť zúčastniť sa ostatným, lebo ostatní o tom ani nevedia. Členovia kolégia sa formálne vyjadrujú o sudcovi, ktorého nepoznajú. Jej predstava je osloviť sudcov všetkých krajských súdov v danej agende a z tohto záujmu vyhodnotiť odbornosť. Nemalo by sa stávať, že na dočasnom pridelení je pridelená sudkyňa, o ktorej kolektív krajského súdu nevie. Otázka samotného výberového konania na

najvyššom súde je riešená zákonom. Nie je si istá, či je potrebné psychologické posúdenie. A keď nedostane sudca odporúčanie, nevie, či je to dôvod na ukončenie funkcie sudcu, či môže pokračovať ďalej. Výberová komisia by mala s uchádzačom viesť aspoň taký dlhý pohovor, ako vedie súdna rada s kandidátmi, k odbornosti, morálke, etike a práci na najvyššom súde. Právna úprava vo veci predkladania návrhov na odvolanie sudcov po dosiahnutí veku by upravila všetky tieto pochybnosti. Sudcovia najvyššieho súdu by sa mali zoznámiť s novými kolegami, nemôže byť problém zvolať kolektív. Samozrejme by malo byť, aby sa sudcovia s odchádzajúcimi kolegami dôstojne rozlúčili. Materiálne, technické, personálne zabezpečenie patrí kancelárii najvyššieho súdu, tým odbreňuje predsedu najvyššieho súdu, ktorý môže pracovať na zvyšovaní dôveryhodnosti najvyššieho súdu. Vyslovila presvedčenie, že by sa vedela obklopiť spoľahlivými odborníkmi. K otázke rokovacieho poriadku najvyššieho súdu, toto je treba nanovo prepracovať, chýba jej úprava rokovania veľkého senátu. Zúčastňovala sa 3 roky na vedení najvyššieho súdu, na operatívnych poradách, mala veľa predstáv, ktoré nemohla realizovať. Z pozície predsedníčky najvyššieho súdu by vedela mnohé z týchto predstáv zrealizovať.

JUDr. Huszár uviedol, že ako člen súdnej rady navrhol JUDr. Mesiarkinová, pozná ju osobne, z hľadiska odborných vedomostí a znalostí. Predsedníčka súdnej rady prerušila JUDr. Huszára, z hľadiska rovnakého prístupu ku kandidátom, pretože ostatné kandidátky neboli navrhované členom súdnej rady, teda nebol odprezentovaný návrh priamo na zasadnutí súdnej rady.

JUDr. Jablonka informoval, že z hľadiska rozpočtovej kapitoly je pridelených na najvyšší súd cca 84 sudcov. Či považuje tento stav za dostatočný. Za posledných 5 rokov sa podarilo, že každý sudca má 1 asistenta a či si vie predstaviť externých asistentov.

JUDr. Mesiarkinová uviedla, čo sa týka počtu sudcov, je to v poriadku, najvyšší súd vybaví viac ako mu napadne. Myslí si, že je potrebné budovať tzv. obslužný personál. Je dobré, že sa podarilo zabezpečiť počet asistentov, je im vďačná, bez nich by horšie zvládali agendu. Vidí priestor v navyšovaní odborného personálu. Páčilo by sa jej, aby mali sudcovia najvyššieho súdu aj externých poradcov.

JUDr. Mészáros sa spýtal, či odmeny predsedu najvyššieho súdu nemôžu ovplyvniť a deformovať nezávislosť sudcov, či sa nezískava lojalnosť sudcov.

JUDr. Mesiarkinová uviedla, že bolo takéto obdobie, ale nevedela, či sudcovia, ktorí dostali vysoké odmeny, neboli lojalní aj tak. Je to individuálne, je to o tom, že ak si váži samu seba, môže jej predseda súdu núkať aj milióny. Je to mimoriadne individuálne.

JUDr. Pramuková sa spýtala, či najvyšší súd potrebuje samostatný zákon o najvyššom súde.

JUDr. Mesiarkinová uviedla, že keby vedela viac otázky porozumieť, či je potrebná vlastná úprava, tak by sa vyjadrila. Samostatný zákon je potrebný možno 50:50, z terajšej právnej úpravy sa dá vychádzať, nepovažuje to za nevyhnutné a potrebné.

JUDr. Pramuková sa spýtala na názor na fungovanie kolégií, či považuje súčasnú právnu úpravu za dostatočnú, či existujúce 4 kolégiá korešpondujú s nápadom vecí

JUDr. Mesiarkinová uviedla, že je veľký priaznivec najvyššieho správneho súdu, pretože okolité krajiny majú takéto súdy, mala nádej, že sa vytvorí najvyšší správny súd, keď sa spravil samostatný správny poriadok. Vidí cestu v najvyššom správnom súde. Cesta vedie k tomu, aby sa občianskoprávne a obchodné kolégium spojilo, ako je to v Čechách, je veľmi rozpracovaná novela Občianskeho zákonníka, ktorá zjednocuje. Cesta je jedno kolégium so špecializovanými senátmi. Obchodné a občianskoprávne kolégium nekomunikuje o veciach, ktoré sú pre nich rovnaké.

JUDr. Pramuková sa spýtala, či môže predseda súdu zasahovať do činnosti senátu. JUDr. Mesiarkinová odpovedala, že nie, nemôže.

JUDr. Pramuková sa spýtala na platovú diskrimináciu sudcov ostatných kolégií voči sudcom trestnoprávneho kolégia.

JUDr. Mesiarkinová odpovedala, že keď sa táto otázka riešila, boli prijímané rozhodnutia pléna, aby sa odstránila diskriminácia. Kauzy veľakrát sú veľmi obtiažne aj na civilnom kolégiu. Rozhodnutia sú obtiažne a zaťažujúce, vyrovnala by túto disproporciu. Len zákonom.

Mgr. Čimo sa spýtal, vo vzťahu k osobe kandidátky, kandidátka je na sťaži na Ústavnom súde do konca roka, bolo by dobré, aby kandidát na predsedu najvyššieho súdu nepôsobil ako poradca na ústavnom súde.

JUDr. Mesiarkinová potvrdila, že v prípade, že bude úspešná ako kandidátka na funkciu, rozhodne požiada o ukončenie stáže na ústavnom súde.

Mgr. Čimo sa spýtal na vysporiadanie súdnej rady s návrhmi na odvolanie sudcov pri dosiahnutí 65 rokov.

JUDr. Mesiarkinová by sa zasadila v spolupráci so súdnou radou za zmenu ústavy, sú to dve vety v ústave. Pripravená novela mala všeobecný konsenzus, nebol proti tomu žiadny hlas. Nič lepšie ako viazať skončenie funkcie na dosiahnutie veku, neexistuje. Funguje to aj v iných krajinách. Je to veľmi vážna vec a všetci by sa mali spojiť, v záujme toho, aby nedochádzalo k pocitom krivdy. Vyvinula by intenzívny tlak, aby sa novela dostala do národnej rady.

Mgr. Kolek sa spýtal, ako zvláda najvyšší súd zjednocovanie rozhodnutí súdov.

JUDr. Mesiarkinová uviedla, že najvyšší súd sa v daných možnostiach snaží, ale samotná tvorba zjednocovania je nepružná, mnohí sudcovia sa na tom nepodieľajú. Nemyslí si, že dve zbierky za rok sú dosť.

Mgr. Kolek sa spýtal, či sú takí sudcovia, ktorí sa na tom nechcú podieľať. JUDr. Mesiarkinová uviedla, že áno.

Mgr. Žilinčík sa spýtal, ak by sa stala predsedníčkou súdu a orgány činné v trestnom konaní vykonávajú zaisťovacie úkony k mobilným telefónom sudcov, aké kroky by zvážila, keď ako predseda súdu nesmie zasahovať do trestného konania, musí využiť právomoci, aby sa dalo dôverovať sudcom, ktorí tam pracujú.

JUDr. Mesiarkinová uviedla, že vyhodnocovanie kritérií a morálky a zlyhaní je úlohou súdnej rady. Predseda najvyššieho súdu môže spraviť iba veci, ktoré mu dovoľuje zákon a právomoci. Ak by tu také podozrenie vzniklo, toho sudcu by si mal predseda zavolať a spýtať sa ho, je to o vzájomnej dôvere, predseda najvyššieho súdu by mal mať takú autoritu, aby to bolo o dialógu, ak ho presvedčí, mal by sa zastať sudcu. Je tu však súdna rada ako nezávislý orgán.

Mgr. Žilinčík uviedol, že si pozrel a vypočul pri jej kandidatúre na sudkyňu ústavného súdu, rozhodnutie, kde priznali nemajetkovú ujmu JUDr. Štefanovi Harabinovi. V tých rozhodnutiach sa dávala veľká váha na odškodňovanie za kritické články. Sumy šokovali aj v zahraničí.

JUDr. Mesiarkinová uviedla, že keď ako senát v roku 2005 rozhodovali o odvolaní súdu prvého stupňa, kde účastník žiadal 7 miliónov Sk, rozhodovali v čase, kedy Štefan Harabin nebol ani predsedom, ani ministrom, bol sudcom najvyššieho súdu, rozhodovali v senáte a zhodli sa. Ona tento denník nečítala, ako sudca krajského súdu ani nevnímala toto obdobie. Keď čítala spis, na prvé čítanie sa tie články a to množstvo zdalo urážlivé, spis obsahoval viac ako 25 svedeckých výpovedí, sudkyňa na okresnom súde podrobne odôvodnila toto rozhodnutie. Mala veľkú úctu k najvyššiemu súdu, a v tom období účastník nebol politik. Nepozerala sa na to cez vtedy známe rozhodnutia, ale cez to, že niekto pol roka písal kritické, prehnane články o predsedovi najvyššieho súdu. Odvolal sa pán Harabin, aj druhá strana. Dospeli k záveru, že potvrdia rozhodnutie a nepriznajú trovy. Je tým atakovaná doteraz. Na krajskom súde rozhodoval ich senát veľa vecí, v tom istom čase rozhodovali o vtedajšom predsedovi HZDS, zmenili rozhodnutie, kde okresný súd prisúdil 500-tisíc Sk a zmenili rozhodnutie a nepriznali nič, iba ospravedlnenie, lebo je to verejná osoba. Za každým svojim rozhodnutím si sudca stojí, a nesie povest' 15 rokov a tých 1000 iných rozhodnutí sa rozplynulo a stále sa pripomína len jedno.

Predseda súdnej rady informovala, že kandidát JUDr. Štefan Harabin nie je prítomný a neprišlo z jeho strany žiadne písomné oznámenie.



Po prezentácii kandidátov vyzvala predsedníčka súdnej rady kandidátov a verejnosť, aby opustili zasadaciu miestnosť, z dôvodu vykonania tajnej voľby.

Predseda volebnej komisie, JUDr. Jablonka, vyhlásil výsledky tajnej voľby:

Celkový počet členov súdnej rady, ktorí mali právo voliť: 18

Počet odovzdaných hlasovacích lístkov: 18

Počet platných hlasovacích lístkov: 17

Počet prevzatých hlasovacích lístkov: 18

Počet členov súdnej rady, ktorí neodovzdali hlasovacie lístky: 0

**Hlasovanie: JUDr. Jana Bajánková**

Za: 8

Proti: 2

Zdržali sa: 7

**Hlasovanie: JUDr. Štefan Harabin**

Za: 0

Proti: 14

Zdržali sa: 3

**Hlasovanie: JUDr. Ivetta Macejková, PhD., LL.M.**

Za: 1

Proti: 5

Zdržali sa: 11

**Hlasovanie: JUDr. Soňa Mesiarkinová**

Za: 7

Proti: 2

Zdržali sa: 8

Poradie kandidátov podľa získaných hlasov:

1. JUDr. Jana Bajánková
2. JUDr. Soňa Mesiarkinová
3. JUDr. Ivetta Macejková, PhD., LL.M.
4. JUDr. Štefan Harabin

Volebná komisia skonštatovala, že ani jeden z kandidátov nezískal nadpolovičnú väčšinu hlasov všetkých členov Súdnej rady Slovenskej republiky. Vzhľadom na to, že sa na voľbe zúčastnili viac ako dva kandidáti, vykoná sa na tom istom zasadnutí súdnej rady

opakovaná voľba. Na opakovanej voľbe sa zúčastnia kandidáti, ktorí získali najväčší počet hlasov a druhý najväčší počet hlasov, teda:

1. JUDr. Jana Bajánková
2. JUDr. Soňa Mesiarkinová

#### **Uznesenie č. 155/2019**

Súdna rada Slovenskej republiky konštatuje, že ani jeden z kandidátov nezískal nadpolovičnú väčšinu hlasov všetkých členov Súdnej rady Slovenskej republiky. Vzhľadom na to, že sa na voľbe zúčastnili viac ako dva kandidáti, vykoná sa na tom istom zasadnutí súdnej rady opakovaná voľba. V opakovanej voľbe sa zúčastnia: JUDr. Jana Bajánková, ktorá získala 8 hlasov a JUDr. Soňa Mesiarkinová, ktorá získala 7 hlasov.

Predseda súdnej rady vyzvala verejnosť a kandidátov, aby opustili zasadaciu miestnosť, z dôvodu vykonania opakovanej tajnej voľby.

Predseda volebnej komisie, JUDr. Jablonka, po vykonaní opakovanej tajnej voľby vyhlásil výsledky:

Celkový počet členov súdnej rady, ktorí mali právo voliť: 18

Počet odovzdaných hlasovacích lístkov: 18

Počet platných hlasovacích lístkov: 17

Počet prevzatých hlasovacích lístkov: 18

Počet členov súdnej rady, ktorí neodovzdali hlasovacie lístky: 0

#### **Hlasovanie: JUDr. Jana Bajánková**

Za: 9

Proti: 2

Zdržali sa: 6

#### **Hlasovanie: JUDr. Soňa Mesiarkinová**

Za: 7

Proti: 2

Zdržali sa: 8

Poradie kandidátov podľa získaných hlasov:

1. JUDr. Jana Bajánková
2. JUDr. Soňa Mesiarkinová

Volebná komisia skonštatovala, že ani jeden z kandidátov nezískal nadpolovičnú väčšinu hlasov všetkých členov Súdnej rady Slovenskej republiky.

**Uznesenie č. 156/2019**

Súdna rada Slovenskej republiky konštatuje, že ani jeden z kandidátov v opakovanej voľbe nezískal nadpolovičnú väčšinu hlasov všetkých členov Súdnej rady Slovenskej republiky.

Ďalšie zasadnutie Súdnej rady Slovenskej republiky  
sa bude konať 30. septembra 2019.

Overovateľ:

Zapísala: